

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214010394
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8214010394.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.06.2021, v trestnej veci obžalovaného Ľ. K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/184/2014 zo dňa 13.05.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods.3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods.3 Tr. por.

Obžalovanému Ľ. K., nar. XX.XX.XXXX v A., trv. bytom
D., A. XXX/XX,

u k l a d á :

Podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 56 ods.1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 200,- eur (dvesto eur).

Podľa § 57 ods.3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného Ľ. K. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 26.06.2014 v čase okolo 02.00 hod. v rodinnom dome v obci D. N. L.. S. X, Y.. A., fyzicky napadol svojho otca Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., S. X, Y.. A. a to tak, že potom, čo v podnapitom stave prišiel do jeho izby, kde spal, chytil ho za nos, ktorý mu vykrúcal a potom, čo sa zobudil, tak mu vulgárne nadával a so slovami, aby mu vrátil dve fľaše pálenky, ktoré mu zobral alebo, aby mu dal peniaze za pálenku, ho asi trikrát otvorenou dlaňou ruky udrel po hlave a po tom, čo sa k nemu na posteli otočil chrbtom, tak ho jedenkrát nohou kopol do ľavej časti chrbta, následkom čoho z postele spadol na podlahu, čím mu takto svojím konaním spôsobil pomliaždenie nosa, pomliaždenie zadnej steny hrudníka vľavo so zlomeninami X. a XI. rebra v zadnej pazuchovej čiare vľavo bez posunu úlomkov a pomliaždenie bedrovej oblasti vpravo, ktoré zranenie si vyžiadalo medicínsky odôvodnenú liečbu a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní od 26.06.2014 do 23.07.2014.

Za to mu súd uložil podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona za použitia §§ 36 písm. j), 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., S. X, Y. A., spôsobenú škodu vo výške 659,- eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný L. K. odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení odvolania namietal, že okresný súd vychádzal pri preukazovaní viny zo znaleckého posudku a zo správ ošetrojúceho lekára V. A., výpovede svedkov, hlavne matky obžalovaného, považoval za neobjektívne, zaujaté a nejasnosti či rozpory výpovedí samotného poškodeného nepovažoval okresný súd za významné a to pre odstup času. Ďalej namietal, že skutkový dej posudzovaný okresným súdom bol pomerne jednoduchý, kde nebola sporná hádka medzi obžalovaným a poškodeným po polnoci dňa 26.06.2014. Následne malo dôjsť k útoku, ktorého svedkom bola len jediná osoba, ktorá opakovane vypovedala, že k tomuto útoku nedošlo, nakoľko od počiatku a jasne videla, čo sa deje, čo podľa názoru odvolateľa mal brať okresný súd na zreteľ, keďže táto osoba vypovedala pod prisahou. Vyslovil názor, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a prihliadajúc na dôkazy jednotlivo i vzájomnej súvislosti a de facto všetky dôkazy obhajoby považoval za nedostatočné a omyly poškodeného boli v každom smere ospravedlnené. Súd svedkyňu M. K. diskvalifikoval podľa názoru obžalovaného na základe subjektívneho hodnotenia o zaujatosti pri výpovedi, čo však nie je dostatočne zdôvodnené. Na jednej strane súd považoval obžalovaného za ovplyvneného alkoholom, ale tú istú skutočnosť u poškodeného už nezohľadňoval. Súd rovnako nezohľadňoval podľa odvolateľa jeho zaujatosť, keď z viacerých označených dôkazov je zrejmé, že poškodený útočil tak na matku ako aj samotného obžalovaného. Jednoznačne bolo predmetom dokazovania aj to, že poškodený syna krivo udal krátko pred daným incidentom a plánoval jeho krivé obvinenie z útoku na jeho osobu, pričom hliadka zistila, že k ničomu nedošlo. Ako je možné, že poškodený podľa výpovede manželky i dcéry na druhý deň staval bazén a nemal žiadne znaky bolesti či pomliaždenia tváre, vrátane zlomeniny nosa? Takúto vec - pomliaždeniny si predsa dcéra musela podľa odvolateľa bezprostredne všimnúť. Jediným merítkom pre priklonenie sa k verzii poškodeného bola skutočnosť, že ihneď vyhľadal lekársku pomoc, čo podľa názoru poškodeného na jeho odsúdenie nemôže stačiť a opätovne prehlasuje, že je nevinný a na svojej obhajobe trvá. Obžalovaný namietal aj závery znaleckého posudku, ktoré sú podľa jeho názoru totožné so vzneseným obvinením a výpoveď znalca je viac ako účelová, keďže pri svojom výsluchu smeroval jednoznačne k obhajobe vzneseného obvinenia za každú cenu a vylúčil akúkoľvek inú možnosť zranenia poškodeného, čo považuje za neobjektívne a preto je podľa jeho názoru potrebné, aby bol v konaní vyhotovený kontrolný znalecký posudok. Z právneho hľadiska je zásadné aj zistenie obmedzení v bežnom spôsobe života poškodeného, ktoré podľa názoru obžalovaného nie je podložené dôkazmi a samotný poškodený takéto komplikácie neudával, teda nebol splnený základný znak skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví, čo podľa jeho názoru vylučuje odsúdenie osoby. V tejto súvislosti opakovane namietal vo vzťahu k správe V. A. zo dňa 16.06.2020, t. j. časovo 9 dní pred popísaným útokom, z ktorej plynie zranenie poškodeného, ktoré bolo na pojednávaní novou informáciou a obžalovaný nemal možnosť sa s týmito správami oboznámiť, čo považuje za porušenie jeho procesných práv. Rovnako sa ani znalec podľa jeho názoru nezaoberal správou zo dňa 16.06.2020, čo je z hľadiska veci i podanie znaleckého posudku zásadné. Výsluch V. A. je preto podľa jeho názoru dôkaz, ktorý je nevyhnutné vykonať, aby sa vyjadril k jednotlivým pádom a zraneniam a mohlo byť rozlíšené čo sa kedy stalo a kto je za to zodpovedný, nakoľko bolo preukázané, že poškodený celé roky pil a to nie s mierou a preto má za to, že zranenia si privodil sám najpravdepodobnejšie pádom v stave opitosti. Obžalovaný má podľa odvolateľa právo hájiť sa, neprispel žiadnym spôsobom k priesťahom a preto je potrebné vykonať ním navrhované dôkazy, aby mohol preukázať svoju nevinu, keďže uvedené má význam nielen v rovine trestného práva, ale aj v rovine práva občianskeho. Na záver navrhol, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu v celom rozsahu a aby bol spod obžaloby oslobodený a to z dôvodu priameho dôkazu popierajúceho jeho útok a ďalších nepriamych dôkazov, ktoré svedčia o krutom správaní „poškodeného“ k celej rodine, za ktoré dosiaľ nebol potrestaný, jeho náklonnosti k alkoholu a násiliu a ktoré spochybňujú jeho dôveryhodnosť k popisu udalostí smerujúcich k vzniku jeho zranenia.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom

na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihladne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

V posudzovanej trestnej veci vykonal súd prvého stupňa dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre náležité zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal a tento spáchal obžalovaný L. K..

Obžalovaný síce poprel spáchanie skutku keď v prípravnom konaní opakovane uviedol, že on otca v tú noc fyzicky nenapadol, len prišiel k otcovi, ktorý ležal v posteli, mal zatvorené oči a potriasol ho za rameno, aby ho zobudil, pýtal sa ho na to, prečo vzal mame dve fľaše pálenky, vytykal otcovi, že nič neplatí a ešte kradne pálenku, otec mu povedal, aby mu dal pokoj, že chce spať, mama prišla do izby hneď za ním, nedošlo k bitke ani k ku konfliktu, nepamätá sa, či si nadávali, všetko ostatné je lož. Na hlavnom pojednávaní 11.02.2020 už vypovedal odlišne, že v čase, keď prišiel do otcovej izby, otec nespál. Otec si poranenia mohol spôsobiť sám pádom, zlomenina rebier mohla byť staršieho dáta. Obžalovaný v jednom prípade vypovedal, že otec potom išiel spať k svojej sestre, pri ďalšom výsluchu uvádzal, že otec spal doma. Otec sa im mnoho rokov vyhrážal, nadával vulgárne aj mame, všetko kritizoval, on mu pritom pomohol, keď mu praskol vred.

Zo spáchania skutku bol v celom rozsahu obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodeného, ktorý vypovedal konzistentne v prípravnom konaní, ako aj pri konfrontácii a rovnako aj v konaní pred súdom, rovnako o vzniku poranenia uvádzal ošetrovateľom, ošetrovanie pritom vyhľadal hneď v deň skutku. Ani krajský súd nezistil dôvod, pre ktorý by neuveril výpovedi poškodeného, keď táto je navyše potvrdená závermi jediného objektívneho dôkazu v tomto konaní, a to znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo. Poškodený k vzniku poranení uviedol, že ho napadol obžalovaný, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, vyčítal mu, že ukradol matke alkohol, ťahal ho za nos, ktorý mu vykrúcal a vulgárne nadával, udieral ho dlaňou po tvári, kopol ho nohou do chrbta nad bedrá, načo on spadol na zem. Následne bol na ošetrovaní u ambulantného lekára V. Q. A., ktorý ho poslal na vyšetrenie do Bardejova.

Vo veci bola vypočutá aj svedkyňa M. K., ktorá potvrdila verziu výpovede obžalovaného, uviedla, že v izbe bola po celý čas, nevidela však, že obžalovaný mal zatrasť poškodeným a tak ho prebudiť, čo tvrdil samotný obžalovaný v prvotných výpovediach aj pri konfrontácii obžalovaného a poškodeného, taktiež uviedla, že došla dnu na krik, navyše uviedla, že syn mal vypité a vulgárne nadával poškodenému, syna zobrala z izby poškodeného preč, k bitke nedošlo. Spochybnila zranenia obžalovaného, ktorý 27.06.2014 staval detský bazén.

Svedkyňa Z. V. uviedla, že nebola doma v čase, kedy malo dôjsť ku skutku, prišla až 28.06.2014 a bola doma do 29.6.2014, na otcovi si nevšimla žiadne zranenia, ani sa jej otec nestážoval na žiadne problémy, ani incident, dovezli na prázdniny deti a poškodený mal deťom ešte predtým než prišli, postaviť bazén. Brat s otcom si nerozumeli, otec nevedel brata pochváliť, ale fyzicky si neubližovali. Brat je dobrý človek. V minulosti sa stalo, že otec niečo povedal na adresu mamy a babky a po čase poprel, že to povedal.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia plyní, že obžalovaný utrpel ľahké poranenia, a to pohmoždenie nosa a bedrovej oblasti vpravo a jedno stredne ťažké zranenie, a to zlomeninu X. a XI. rebra vľavo bez posunu úlomkov, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia 28 - 30 dní. K mechanizmu vzniku poranenia uviedol, že tieto vznikli pravdepodobnejšie tak, ako uviedol poškodený, nie pádom, ako uviedol obžalovaný. Pri páde by vznikli aj iné povrchové poranenia, a poranenia iných orgánov, ako napríklad hlavy, navyše pádom nemohlo dôjsť súčasne k zlomenine rebier vľavo a súčasne pomliaždeniu bedra vpravo. Poškodený trpel v dôsledku poranení bolesťami a sťaženým dýchaním, bol schopný vykonávať s týmito poraneniami práce, ako je stavanie detského bazéna. Na bolesti v oblastiach, kde utrpel poranenia, sa sťažoval hneď pri prvom vyšetrení na traumatologickej ambulancii dňa 26.06.2014 o 15.22 hod., navyše lekár v správe konštatoval palpačnú bolesť v uvedených miestach.

Pokiaľ ide o lekársku správu, ktorá podľa obhajoby má spochybňovať čas ošetrovania a vzniku poranenia, tu krajský súd konštatuje, že v tejto správe sú uvedené dva dátumy, a to v záhlaví 16.06.2014 a pri diagnóze je uvedený dátum 26.06.2014, subjektívne vyjadrenie je v tejto správe uvedené len jedno, a to, že v noci o pol druhej ho napadol syn, navyše z odborného vyjadrenia (lekárskej správy na čl.

30 spisu), ktorú vystavil ošetrujúci lekár V. Q. A. jednoznačne plyníe, že obžalovaný bol ošetrovaný 26.06.2014 a práceneschopný bol od 26.06.2014 do 23.07.2014. Preto v tomto smere nepovažuje krajský súd za potrebné vypočúť ako svedka V. Q. A.. Pri rozhodovaní vychádzal krajský súd nielen zo znaleckého posudku znalca, ale aj z lekárskeho správ. Pokiaľ bolo v podanom odvolaní spochybňované, či vôbec bol poškodený v tom čase zranený, potom by musel krajský súd spochybniť lekársku správu z traumatologickej ambulancie v Bardejove zo dňa 26.06.2014, lekársku správu V. A., lekárske správy z chirurgickej ambulancie zo dňa 04.07.2014 a ďalších kontrol, pričom okrem subjektívneho hodnotenia zo strany obžalovaného, pre takýto postup alebo pochybnosti zo spisu neplyníe žiadny dôkaz. Pokiaľ ide o dĺžku práceneschopnosti alebo liečenia, hojenie jednotlivých poranení, pokiaľ nedôjde ku komplikáciám, je u jednotlivých ľudí rovnaké, trvá približne rovnakú dobu, opäť v tomto smere nezistil krajský súd dôvod pre vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Pokiaľ ide o hodnotenie dvoch protichodných skupín dôkazov v tejto veci, a to na jednej strane výpovede obžalovaného a jeho matky a na druhej strane poškodeného, okrem objektívneho dôkazu v podobe znaleckého posudku, krajský súd konštatuje, že svedkyňa M. K. pripustila, že mohla prísť aj o niečo neskôr do miestnosti, na krik.

Aj podľa názoru krajského súdu, súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre objektívne rozhodnutie vo veci, dôkazy vykonal v súlade so zákonom a po vykonanom dokazovaní dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, v podrobnostiach krajský súd odkazuje na tieto dôvody a s nimi sa stotožňuje.

Obžalovaný tým, že inému úmyselne ublížil na zdraví, naplnil všetky pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Krajský súd, pokiaľ ide o výrok o treste, si vyžiadal zo Sociálnej poisťovne správu, z ktorej plyníe, že obžalovaný L. K. je dlhodobo zamestnaný, v registri trestov má záznam len z roku 2008, kedy bol súdom Českej republiky odsúdený pre trestný čin výtržníctva a ublíženia na zdraví, ktoré odsúdenie je zahladené, v evidencii priestupkov má jeden záznam pre priestupok na úseku dopravy z roku 2011, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu z roku 2013, kedy napadol poškodeného a v roku 2014 bolo zastavené konanie pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Vzhľadom na uvedené a na okolnosti prípadu, kedy obžalovaný napadol otca, pričom išlo o skutok na pozadí dlhoročného konfliktného rodinného vzťahu, obžalovaný dlhodobo vedie riadny život, je zamestnaný, bol krajský súd toho názoru, že na nápravu obžalovaného, ako aj pre ochranu spoločnosti, je primeraným trestom peňažný trest vo výške 200,- eur. V prípade, ak by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, bol uložený náhradný trest odňatia slobody na jeden mesiac.

Ostatné výroky v napadnutom rozsudku okresného súdu, teda výrok o vine, ako aj o náhrade škody, považoval krajský súd za vecne správny a zákonný, preto týmto rozhodnutím zostali nezmenené. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.